

Cennette cenneti unutturan yüksek bir huzur

Yüksel Bey: “Cennette Allah’ı görmenin mahiyeti ve keyfiyeti nasıl olacaktır?”

Öyle Bir Cemal ki, Koca Cennet Bir Cilvesidir

Yüce Allah’ın kendisini kullarına arz etmesi, kullarını kendi rü’yeti ile mest etmesi, kendi Cemalini göstermek suretiyle kullarını huzurun, onurun, izzetin, şeref, keremin, ikramın, ihsanın, lütfun, fazlın ve saadetin hayaller ötesinde zirvesine çıkarması her kulun şiddetle arzu ettiği, emsali görülmemiş, müjdesi dahi insanı sevinçten ağlatan bir rahmettir.

Bu rahmet, Cennette Cenneti unutturan, bir anı bütün Cennete bedel bir tecellîdir.

Bu müjde Kur’ân’a aittir. Buyuruyor ki:

“Kıyamette ıslıl ıslıl parlayan yüzler vardır ki, Rablerine bakarlar.”¹

Ebû Saîd el-Hudrî (ra) anlatmıştır: Resûlullah Efendimiz’e (asm) sordular:

“-Yâ Resûlallah! Kıyâmet gününde Rabb’imizi görür müyüz?”

Peygamber Efendimiz (asm): “-Evet!” buyurdu. Devamla: “-Güneşi öğlen üstü ayakta önünde hiçbir bulut yokken görmek için itişip kakışarak birbirinize zarar verirsiniz? Veya ay’ı on dördüncü gece açık havada hiçbir bulut yokken görmek için birbirinize zarar verir misiniz?” buyurdu.

Ashab-ı Kiram (ra): “-Hayır yâ Resûlallah!” dediler.

Resûlullah Efendimiz (asm): “İşte bu iki küreden herhangi birisini görmekte birbirinize meşakkat ve zarar vermediğiniz gibi, kıyâmet gününde Allah’ı görmek için de birbirinize meşakkat ve zarar vermezsiniz.” buyurdu.²

Bu âyet ve hadisi Bediüzzaman tek kelimeyle şöyle tefsir ediyor: “Koca Cennet bütün hüsün ve cemaliyle bir cilvesi bulunan ve bir saat müşahedesi ehl-i Cennete Cenneti unutturan bir cemâl-i sermedî, elbette nihayeti ve şebîhi ve nazîri ve misli olamaz.”³

Kabir Kapısına Gülerek Giriniz

Bediüzzaman, rüyetin miracın bir meyvesi olduğunu beyan etmiş ve demiştir ki:

“Rü’yet-i Cemâlûllah meyvesini kendi aldığı gibi, o meyvenin her mü’mine dahi mümkün olduğunu, cin ve inse hediye getirmiştir.”⁴

Keza Bediüzzaman, insanın devasa yolculuğunu tarif ederken diyor ki:

“Ey insan! Bilir misin nereye gidiyorsun ve nereye sevk olunuyorsun?... Dünyanın bin sene mesudâne hayatı, bir saat hayatına mukabil gelmeyen Cennet hayatının; ve o Cennet hayatının dahi bin senesi, bir saat rüyet-i cemâline mukabil gelmeyen bir Cemîl-i Zülcelâlin daire-i rahmetine ve mertebe-i huzuruna gidiyorsun. Müptelâ ve meftun ve müştak olduğunuz mecazî mahbuplarda ve bütün mevcudat-ı dünyeviyedeki hüsün ve cemal, O’nun cilve-i cemâlinin ve hüsn-ü esmâsının bir nevi gölgesi; ve bütün Cennet, bütün letâfetiyle, bir cilve-i rahmeti; ve bütün iştihaklar ve muhabbetler ve incizaplar ve câzibeler, bir lem’a-i muhabbeti olan bir Mâbud-u Lemyezelin, bir Mahbub-u Lâyezâlin daire-i huzuruna gidiyorsunuz. Ve ziyafetgâh-ı ebedîsi olan Cennete çağırılıyorsunuz. Öyleyse, kabir kapısına ağlayarak değil, gülerek giriniz.”⁵

Cenâb-ı Allah’ı Görmenin Yolu

Cenâb-ı Allah’ı görmenin yolu, Cenâb-ı Allah’ın zatının ve esmasının hukukuna riayetten geçiyor.

Cenâb-ı Allah’ın zatının ve esmasının hukuku, Kur’ân’da bize emrettiği gayba iman ve salih amel ile birlikte merhamet, tevazu, şefkat, sevgi, saygı, sıla-ı rahmi gözetmek, adalet, kardeşlik, af, barış, cömertlik, paylaşmak, yardımlaşmak, doyurmak, giydirmek gibi iyilikler ve ahlâkî güzelliklerdir.

Bu hukuku gözetmeye çalıştığımızda, Cenâb-ı Allah başta bu temel değerlerimizi yaşamak için elimizden tutuyor; neticede ise bu elimizden tutuş, Yüce Allah’ı göz ile görmek gibi bir ihtişama dönüşünceye kadar devam ediyor.

Dipnotlar:

1. Kıyamet Sûresi: 22, 23.
2. Buhârî, Tevhid 24; Müslim, Mesacid 211, (633); Ebu Davud, Sünnet 20, (4729); Tirmizî, Cennet 16, (2554)
3. Şuâlar, s. 71.
4. Bediüzzaman, Sözlere, Yeni Asya Neşriyat, Germany, 1993, s. 534.

5. Bediüzzaman, Mektûbât, Yeni Asya Neşriyat, Germany, 1994, s. 223;
Bediüzzaman, Sözler, Yeni Asya Neşriyat, Germany, 1993, s. 593.